

“ବଞ୍ଚିତମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଜନ୍ମ - ଅମୂଲ୍ୟ ଜନ୍ମ”

ଆଜି ରତ୍ନାକର ପିତା ନିଜର ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହା ଅଲୌକିକ ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ଦରବାର ଅଟେ । ଏହି ଦରବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତ୍ନ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ବଞ୍ଚିତମାନ ସମୟରେ ବିଶ୍ଵର ସାରା ସମ୍ପଦ ବା ସାରା ଭଣ୍ଡାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରାଯିବ ତେବେ ବି ମଧ୍ୟ ତାହା ତୁଳନାରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଇଶ୍ଵରୀୟ ରତ୍ନ ଅନେକ ଗୁଣା ଅମୂଲ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ । ତୁମ ଭଳି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନ ତୁଳନାରେ ସାରା ବିଶ୍ଵର ସମ୍ପଦ କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଏତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନ ଅଟ । ଏହିଭଳି ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ କେବଳ ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ବ୍ୟତୀତ ସାରା କଳ୍ପରେ ଆଉ କେବେ ବି ମିଳିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବାମ୍ନା ହେବାର ପାର୍ଥ ଏହି ସଂଗମଯୁଗୀ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ହେବାର ପାର୍ଥ ତୁଳନାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର କୁହାଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ ସନ୍ତାନ ହେବ । ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ନାମ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ, ମହିମା, ଜନ୍ମ ଏବଂ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ସେହିପରି ଇଶ୍ଵରୀୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କର ବା ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିମାର ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୂଲ୍ୟର ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ୯ ରତ୍ନ ରୂପରେ ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ କରାଯାଉଛି । ୯ଟି ଯାକ ରତ୍ନକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିନ୍ଦୁ ପାଇଁ ବିନ୍ଦୁ-ବିନାଶକ ରତ୍ନ ରୂପରେ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଯେଉଁଭଳି ବିନ୍ଦୁ ସେହିଭଳି ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ରତ୍ନର ମୁଦି ତିଆରି କରି ବା ଲକେଟ୍ ତିଆରି କରି ପିନ୍ଧିଥାଆନ୍ତି ବା କୌଣସି ରୂପରେ ଘରେ ରଖିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ବଞ୍ଚିତମାନ ଶେଷ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ-ବିନାଶକ ରୂପରେ ନିଜର ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ବା ଯୋଗ୍ୟତାରେ କମ୍ ବେଶୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ବିନାଶକ ସମସ୍ତେ ଅଟ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ ଭଳି ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵରୂପରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ସ୍ନେହପୂର୍ବକ, ସ୍ବଚ୍ଛତା ପୂର୍ବକ ବଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରରେ ରଖୁଛନ୍ତି, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଯାହା ବି ହୋଇଥାଅ, ଯଦିଓ ତୁମେ ନିଜକୁ ଏତେ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରି ନିଜର କରି ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ବାକାର ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି- “ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର” । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାବାଙ୍କର ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଛି ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟି କାରଣରୁ ଆପେ ଆପେ ଅମୂଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପରମାତ୍ମ ଦୃଷ୍ଟି କାରଣରୁ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସୃଷ୍ଟିର ବା ଇଶ୍ଵରୀୟ ସଂସାରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ପାରସନାଥଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡ଼ି ହେବା କାରଣରୁ ପାରସର ରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଲାଗିଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ନେହ ମିଳିଯିବା କାରଣରୁ ସାରା କଳ୍ପ ଚାହେଁ ଚୈତନ୍ୟ ଦେବତା ବା ଦେବୀ ରୂପରେ ହେଉ, ଚାହେଁ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଡ଼ ଚିତ୍ର ରୂପରେ ବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ରୂପରେ ହେଉ, ଯେମିତି କି ରତ୍ନ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ରହିଛି, ତାରକା ବା ଗ୍ରହ-ନକ୍ଷତ୍ର ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ନା ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ତୁମର ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ରହିଛି ସେହି ସବୁ ସ୍ଵରୂପରେ ସାରା କଳ୍ପ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇ ରହୁଛି କାହିଁକି ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହର ସାଗର ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ଦୃଷ୍ଟି ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ଅଧିକାରୀ କରିଦେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମଠାରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବା ପାଇଁ ଆତୁର ରହିଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଚିକିଏ ଦୃଷ୍ଟି ମିଳିଗଲେ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସମୟର ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ଦୃଷ୍ଟି ସାରାକଳ୍ପ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିଦେଉଛି । ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ବତଃ ହିଁ ହୋଇଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ସ୍ନେହର ସହିତ ରଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ନେହର ସହିତ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ କଥା ହେଲା - ସ୍ବଚ୍ଛତା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା । ତୁମେମାନେ ବଞ୍ଚିତମାନ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ରତାକୁ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ପବିତ୍ରତା ବା ସ୍ବଚ୍ଛତାକୁ ନିଜର ସ୍ଵଧର୍ମ ବୋଲି ଜାଣୁଛ- ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଇ ନେବା କାରଣରୁ ଯେଉଁଠି ବି ତୁମର ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ମାନ ରହିଛି ସେଠାରେ ପବିତ୍ରତା ବା ସ୍ବଚ୍ଛତାର ବିଧି ଏବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାରକ୍ଷୀ ରୂପରେ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଛି ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ପବିତ୍ର ପାଳନାରେ ବା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ହିଁ ରହୁଛି । ତେବେ ଅଧାକଳ୍ପ ପବିତ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି, ପବିତ୍ର ପାଳନାରେ ପାଳିତ ହେଉଛି ଏବଂ ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପ ପବିତ୍ରତାର ସହିତ ପୂଜିତ ହେଉଛି ।

ତୃତୀୟ କଥା ହେଲା- ବଞ୍ଚିତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ଚିତ୍ରକୁ ଭକ୍ତମାନେ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟ ମନେ କରି ସମ୍ମାନୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଏହି ସମୟରେ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ମାତା-ପିତା ରୂପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ପାଳନାରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହର ସହିତ ସମ୍ମାନୁଥିବା କାରଣରୁ ସାରା କଳ୍ପ ଭକ୍ତମାନେ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଭାବରେ, ସ୍ନେହ ଏବଂ ସମ୍ମାନର ସହିତ ସମ୍ମାନୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସ୍ନେହ,

ସ୍ବଚ୍ଛତା, ପବିତ୍ରତାର ପାଳନା ଅର୍ଥାତ୍ ଯନ୍ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅବିନାଶୀ ପାତ୍ର ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ ବୁଝିପାରିଲି- ତୁମେମାନେ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟ ! ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ? ତେବେ ଆଜି ରତ୍ନାକର ପିତା ନିଜର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ମୂଲ୍ୟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ସାରା ଦୁନିଆର ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯିଏକି ପାଖ ପାଖବଙ୍କ ସଦୃଶ ଖୁବ୍ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟ । ଦୁନିଆର ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମାନ ନୁହଁନ୍ତି- ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟ । ତେବେ କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେଲ ! ନିଜର ଏତିକି ମୂଲ୍ୟକୁ ଜାଣିଛ ? ନା କେବେ କେବେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଭୁଲିଯାଉଛ ? ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭୁଲିଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଆଉ ନିଜକୁ ଭୁଲ ନାହିଁ । ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ମନେ କରି ଚାଲୁଥାଅ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଭୁଲ୍ କେବେହେଲେ କରିବ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ମନେ କରିବା, କାରଣ ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ମିଳିବା କାରଣରୁ ହିଁ ତୁମେମାନେ ଅମୂଲ୍ୟ ହୋଇଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି କେବଳ ନିଜକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ମନେ କରିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଅମୂଲ୍ୟ କରୁଥିବା ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲ ନାହିଁ କାରଣ ତୁମର ଜୀବନ ଅମୂଲ୍ୟ ତ' ହୋଇ ଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଯିଏ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହି ଅମୂଲ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବୁଝିବାର ପ୍ରକୃତ ବିଧି । ଯଦି ବିଧିକୁ ହିଁ ଭୁଲିଯିବ ତେବେ ବୁଝିବା, ନ ବୁଝିବା ସହିତ ସମାନ ହୋଇଯିବ, ତା'ପରେ ମୁଁ ପଣିଆ ଆସିଯିବ । ତେଣୁ ବିଧିକୁ ଭୁଲିଯିବା ଦ୍ବାରା ସିଦ୍ଧିର ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବିଧିପୂର୍ବକ ନିଜକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବିଶ୍ବର ପୂର୍ବକ ହୋଇଯାଅ । ଏମିତି ମଧ୍ୟ ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ କିଛି ବି ନୁହେଁ ବା ଏମିତି ବି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ସବୁ କିଛି ଅଟେ- ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ଭୁଲ୍ । ମୁଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଗତିବାବାଲା ବାବା ହିଁ ଏହିପରି ଗତିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି ବୁଝିରୁ ବାହାର କରିଦେବା ତେବେ ପାପ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ବାବା ରହିବେ ତେବେ ପାପ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ବାବାଙ୍କର ନାମ ରହିବ ସେଠାରେ ପାପର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ପାପ ରହିବ ସେଠାରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ବତି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ନିଜର ମୂଲ୍ୟକୁ ବୁଝି ପାରିଲ !

ତୁମେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପାତ୍ର ହୋଇଛ- ଏହା କ'ଣ ସାଧାରଣ କଥା ! ପାଳନାର ପାତ୍ର ହୋଇଛ, ଅବିନାଶୀ ପବିତ୍ରତାକୁ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପାତ୍ର ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରତା ତୁମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କେବେ ବି ମୁଣ୍ଡକିଲ୍ ଅନୁଭବ ହେଉନାହିଁ । ସହଜ ଅନୁଭବ ହେଉଛି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରତା କଷ୍ଟକର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ସେମାନେ ଅଧିକ ହଲଚଲ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି ଭାବିବ ଯେ ପବିତ୍ରତା ମୋର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ବା ମୋର ସ୍ବଧର୍ମ ତେବେ ସର୍ବଦା ସହଜ ଅନୁଭବ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ରତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି କାରଣ ପବିତ୍ରତା ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟସାଧ ଅନୁଭବ ହେଉଛି, କାହିଁକି ନା ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟକର ହିଁ ଅନୁଭବ ହେବ । ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଥାଏ ଯେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ମିଳୁଥିବା ପବିତ୍ରତା ମୋର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ତେଣୁ ମୋତେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପବିତ୍ରତା ସଦାସର୍ବଦା ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯଦି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ମାୟା କେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ ରୂପରେ ବା ସ୍ବପ୍ନ ରୂପରେ ଆସିଯିଯାଏ ତେବେ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସଂକଳ୍ପକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ । ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରୁ ଅନେକ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ ବା ଅଂଶକୁ ବଂଶରେ ପରିଣତ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । କ'ଣ ହେଲା, କେମିତି ହେଲା... ଏହାକୁ ହିଁ ବଂଶ କୁହାଯାଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଉଥିଲି ନା- କାହିଁକି କ'ଣ, କିପରିର ଲମ୍ବା ଧାଡି ଲଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ବଂଶ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମାୟା ପରୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ଆସିଲା, ଆମେ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ମାୟା ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଚାଲିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଯଦି କାହିଁକି ମାୟା କାହିଁକି ଆସିଲା, କେଉଁଠୁ ଆସିଲା, ଏଠାରୁ ଆସିଲା କି ସେଠାରୁ ଆସିଲା... ତେଣୁ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା, କାହିଁକି ଆସିଗଲା... ତେବେ ଏହିଭଳି ବଂଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଜ୍ଞା- ଯଦି ଆସିଗଲା ତେବେ ତାକୁ ପାଖରେ ବସାଅ ନାହିଁ, ତୁରନ୍ତ ତଡିଦିଅ । କାହିଁକି ଆସିଲା, କିପରି ଆସିଲା.... ଯଦି ଏହିଭଳି ଭାବିବ ତେବେ ସେ ଅଟକିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଭାବ ଯେ ମାୟା ମୋର ପରୀକ୍ଷା ନେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ବା ପାଠପଢାରେ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । କାହିଁକି ଆସିଲା, ଏମିତି ଆସିଲା, ସେମିତି ଆସିଲା... ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛ ମାୟାର କ'ଣ ଏଭଳି ରୂପ ଅଛି- ନାଲି, ନା ସବୁଜ, ନା ହଳଦୀ... ଏହିଭଳି ବିଷୟରକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଅଧିକ ବିଷୟରକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବିଚଳିତ ହୁଅନାହିଁ, ପରୀକ୍ଷାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଅ ଏବଂ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହୋଇଯାଅ । ତୁମ ନିକଟରେ ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଅଛି, ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ତୁମେ ତ ମାଷର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଅଟ, ତ୍ରିବେଣୀ ଅଟ... ତୁମର ଅଭାବ କ'ଣ ଅଛି ? ଏତେ ଶୀଘ୍ର ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପିମ୍ପୁଡ଼ିଟିଏ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉଛି, ଅଧିକ ଭାବୁଛି । ଅଧିକ ଭାବିବା ଅର୍ଥ ମାୟାକୁ ସକାର ଦେବା, ତେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଘର ତିଆରି କରିଦେଉଛି । ଯେପରି ରାସ୍ତାରେ ଗଲାବେଳେ ଯଦି କୌଣସି ଖରାପ ଜିନିଷ ଦେଖିବାକୁ ପଡେ ତେବେ କ'ଣ କରୁଛ ! କ'ଣ ସେଠାରେ ଛିଡା ହୋଇ ଭାବୁଛ, ଯେ ଏହାକୁ କିଏ ପକାଇଛି, କାହିଁକି ପକାଇଛି, ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ... । ଏହିଭଳି ଭାବୁଛ ନା ଆଉ ହୋଇ ଚାଲିଯାଉଛି ? ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ବଂଶକୁ ଅଧିକ ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଅଂଶ ରୂପରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅ । ପ୍ରଥମେ କଥାଟି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଭାବି-ଭାବି ଅନେକ ଘଣ୍ଟା, ଅନେକ ଦିନ ତଥା ଅନେକ ମାସରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥାଅ । ତେଣୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ ପତରାଯାଏ ଯେ ଘଟଣାଟି କ'ଣ ଥିଲା, ତେବେ ଦେଖିବ ତାହା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ହିଁ କଥା ହୋଇଥିବ, ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ବିଚଳିତ ହୁଅନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ଗଭୀରତାକୁ ଯାଅ କିନ୍ତୁ କଥାର ଗଭୀରତାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିସ୍ତାରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ବାପଦାଦା ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମାଟିର ଛୋଟ-ଛୋଟ କଣିକା ବା ଅଣୁ ସହିତ ଖେଳିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ରତ୍ନମାନେ ସମାନ ପିଲାମାନେ ରତ୍ନ ସହିତ ଖେଳିବା ଉଚିତ୍ କିନ୍ତୁ ମାଟିର ଅଣୁ ସହିତ କାହିଁକି ଖେଳୁଛନ୍ତି ! ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ରତ୍ନ ଅଟ, ରତ୍ନରେ ଖେଳ ।

ବାପଦାଦା ତୁମକୁ କେତେ ଗେହ୍ଲାରେ ପାଲି ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ମାଟିର କଣିକା ସହିତ ଖେଳିବାର କିପରି ଦେଖିପାରିବେ ! ପୁଣି ପିଲାମାନେ ମଇଳା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଆମକୁ ସଫା କର..., ତା' ସହିତ ବିଚଳିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏବେ କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି । ତେଣୁ ମାଟିରେ ପଡିଥିବା ଅଣୁ ସାଥୀରେ ଖେଳୁଛ ବା କାହିଁକି... ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ମୂଲ୍ୟକୁ ବୁଝ । ଆଛା !

ଏହିଭଳି ସାରା କଳ୍ପର ମୂଲ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଭୁପ୍ରେମର ପାତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଭୁ ପାଳନାର ପାତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପବିତ୍ରତାର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାରର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବା ଏବଂ ମୁଁ- ଏହି ବିଧି ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ହୋଇ ରତ୍ନ ସହିତ ଖେଳୁଥିବା ରାଜକୀୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍କେ ।

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- (୧) ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ନୟନରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଆତ୍ମା ବୋଲି ନିଜକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ତେବେ ନୟନରେ କିଏ ସମାହିତ ହୋଇଥାଏ ? ଯିଏ ବହୁତ ହାଲୁକା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଅଟ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ନୟନରେ ସମାହିତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନୟନରେ ସମାହିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନୟନରେ ସମାହିତ ଅଟ । ଯେବେକି ବାପଦାଦା ହିଁ ନୟନରେ ବିରାଜମାନ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଵତି ଦ୍ଵାରା ତବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵରୂପ ହିଁ ଅଟେ । କାରଣ ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ କୌଣସି ବୋଝ ନଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସ୍ଵତି ସ୍ଵରୂପ ଅବସ୍ଥା ସଦାସର୍ବଦା ତୁମକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିବ । ତେବେ ଆଖିର ମଧ୍ୟ ଭାଗକୁ ଦେଖିଲେ ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଦେଖାଯିବ । ଯଦି ବିନ୍ଦୁ ନଥିବ ତେବେ ଆଖିଥିଲେ ବି ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଵରୂପକୁ ସ୍ଥିତିରେ ରଖି ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚିମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟତର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିମାନ ସମୟ ହିଁ କଲମ ସଦୃଶ ଅଟେ ଏବଂ ବଞ୍ଚିମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାର ସାଧନ ହେଲା- ବଡମାନଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସହିତ ନିଜକୁ ପରିବଞ୍ଚିତ କରିନେବା । ଏହି ବିଶେଷ ଗୁଣ ଆଧାରରେ ବଞ୍ଚିମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଭାଗ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ ।

(୨) ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଭାଗ୍ୟର ତାରକା ଚମକୁଛି ନା ! ସର୍ବଦା ଚମକୁଛି ତ ? କେତେବେଳେ ମିଞ୍ଜି ମିଞ୍ଜି ହେଉନାହିଁ ତ ? ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ସ୍ଵରୂପ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମା ସଦାସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରହୁଥିବା ତାରକା ହୋଇଯାଇଛ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ ? କେତେବେଳେ ଏହି ଦୀପ ବା ତାରାମାନଙ୍କୁ ବାୟୁର ପ୍ରବାହ ହଲତଲ୍ କରୁନାହିଁ ତ ? ଯାହା ଭିତରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ଵତି ରହିଛି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଅବିନାଶୀ ଜାତୁଲ୍ୟମାନ ତାରକା ଅଟେ, ମିଞ୍ଜି ମିଞ୍ଜି ହେଉଥିବା ତାରା ନୁହେଁ । ସ୍ଥୁଳ ଲାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ମିଞ୍ଜି ମିଞ୍ଜି ବା ଧପ ଧପ ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ କାହାକୁ ବି ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ଜାତୁଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ତାରକା । ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛ, ତେଣୁ ସେବା କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ସଦାସର୍ବଦା କାୟମ ରହୁଛି କାରଣ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ଅଟ ।

ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ସଫଳତା ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେ ଯେତେ ଯୋଗ ଏବଂ ସେବା ଏକାସାଥୀରେ ଚାଲିଥିବ ବା ଉଭୟର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଥିବ, ତାହାଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୃତି ସ୍ଵରୂପର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆବାହନ ସ୍ଵତଃ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେମାନେ ତ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିର ଲଗନ ବାବା ଏବଂ ସେବା ସହିତ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେବା ପ୍ରତି ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ନିଜର ଆନ୍ତରିକ ଆଗ୍ରହରେ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ବାପଦାଦାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ହାତ ସଦାସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିଛି, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଖୁସି ମନରେ ନାରୁଥାଅ, ଗାଉଥାଅ- ଏହା ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବାର ଆଧାର । ତୁମମାନଙ୍କର ଖୁସିକୁ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ- ଏହାଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସେବା ହୋଇଯିବ । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ କହିଆସିଛନ୍ତି- ଯେତେଯେତେ ତୁମେମାନେ ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଦାନ କରିଚାଲିବ ସେତେସେତେ ତୁମର ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ବଢି ବଢି ଚାଲିବ ତେଣୁ ମହାଦାନୀ ହୁଅ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବଢାଅ । ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଖୁବ୍ ଦାନ କର । ଏହିଭଳି ଦେବା ହିଁ ନେବା ଅଟେ । ତେଣୁ ଯାହା ସବୁ ଭଲ ଭଲ ଜିନିଷ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି ସେଗୁଡିକୁ ଦାନ ନକରି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

ସର୍ବଦା ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ରୁହ । ବିଚାର କର ମୋତେ କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି, ଘରେ ବସି ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇଯିବା- ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ! ଏହି ଭାଗ୍ୟକୁ ସୃତିରେ ରଖି ହର୍ଷିତ ରୁହ । ତେବେ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତି ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ସୁଖ ସ୍ଵରୂପ, ଶାନ୍ତି ସ୍ଵରୂପ, ହୋଇଯିବ । ଯାହାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ! ତେଣୁ ନିଜ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ, ନୂଆ ଉତ୍ସାହ ଅନୁଭବ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ କାହିଁକି ନା ସଂଗମଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନର ନୂଆ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍‌ବୀପନା ରହିଛି ।

ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯେମିତି-ସେମିତି ଚାଲିଛି- କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଉତ୍ସାହ, ନୂଆ ଉଦ୍‌ବୀପନା ସଦା ସର୍ବଦା ତୁମକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିଛି । ତୁମପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ଭିତରେ ବା ସେବାରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ନବୀନତା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର । ଯେତେଯେତେ ନିଜକୁ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରଖିବ ସେତେ ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରେରଣା ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେବେକି ନିଜେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରେରଣା ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ ତେଣୁ ମନନ ଚିନ୍ତନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ନିଜ ଭିତରେ ନୂଆ ଉତ୍ସାହ ନୂଆ ଉଦ୍‌ବୀପନା କାୟମ ରହିବ ।

ବାକ୍ଷେଳୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧନ ଭିତରେ ଥିବା ମାତା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଯାଦପ୍ୟାର ଦେବା ସମୟରେ:-

ବାକ୍ଷେଳୀମାନଙ୍କର ଯାଦ ତ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଏବଂ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ବାକ୍ଷେଳୀମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଦର ଲଗନକୁ ଅଗ୍ନିରୂପ କରିଦିଅ । ଯେତେବେଳେ ଲଗନ ଅଗ୍ନିରୂପ ଧାରଣ କରିନିଏ ସେତେବେଳେ ଅଗ୍ନିରେ ସବୁକିଛି ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ତୁମର ଏହି ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ଲଗନର ଅଗ୍ନିରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ହୋଇ ମନ ଇଚ୍ଛିତ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ତୁମେମାନେ ସ୍ନେହୀ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ସ୍ନେହର ସୃତି ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଏବଂ ସ୍ନେହର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ବଞ୍ଚିମାନ ଯୋଗକୁ ଆହୁରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଗ୍ନିରୂପ କରିଦିଅ ତେବେ ତୁମପାଇଁ ସେହି ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ଯେଉଁଦିନ ତୁମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ ।

ବରଦାନ:- ସଦାସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖୁଥିବା ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ହୁଅ ।

ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସୃତିର ସୁଗନ୍ଧ ଥିବ । ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମକୁ ଚାହିଁବେ, ଯାହାଙ୍କୁ ବି ଦେଖିବେ କେବଳ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିବେ, ଶରୀରକୁ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ । ଯେପରି ବାବା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ତାଙ୍କର ବଗିଚା ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରୀୟ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ, ଯେଉଁ ବଗିଚାର ବିଶେଷ ଶୁଙ୍ଖାର ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମର ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ ।

ସ୍ନୋଗାନ:- ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଯଦି କାହାକୁ ସୁଖ ଦେଲ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖର ଖାତାରେ ଜମା ହୋଇଯିବ ।